

salg og nedskæringer, går til skattestop og gaver til vennerne i erhvervslivet.

Ja, Farummodellen er at sælge ud, skære ned og give til vennerne. Det er så det femte led i Farummodellen at give til vennerne. Venstreregeringen har gjort det samme. Erhvervslivet har fået skattelettelse for over 2 mia. kr., og A.P. Møller kan også trykt regne med, at regeringen ikke vil hæve beskatningen af Nordsøolien til samme niveau, som f.eks. i Norge, selv om det ville give mellem 7 mia. og 14 mia. kr. ekstra i skatteindtægter.

Der er skåret kraftigt ned på Told og Skat. Enhedslisten afslørede under valgkampen de mange multinationale selskaber, der ikke betaler skat. Coca-Cola, McDonald's, Nestlé, Unilever og mange andre burde efter de gældende skatte-regler betale mellem 5 mia. og 14 mia. kr. om året i skat – de betaler ikke én krone.

Sidst statsministeren var minister i en borgerlig regering, skar han ned på skattekontrollen. Pengene fossede ud af statskassen. Vi fik alle selskabstømmersagerne. Nu er han igen minister, og der bliver igen skåret ned på kontrollen af selskaberne, og pengene vil igen fosse ud af statskassen, ligesom pengene i Farum fossede fra kommunekassen og til privates lomme.

Kl. 21.05

Der gives til vennerne, Dansk Folkeparti får lov til at bestemme udlændingepolitikken og stemmer så til gengæld, som regeringen ønsker, stort set uden nogen kritik. Udlændingene kommer til at betale prisen for Venstres ønske om magt og gennemførelse af det liberalistiske projekt.

Et sjette led i Farummodellen er at give lidt spektakulære gaver til folket. I Farum fik skolebørnene gratis computere, og pensionisterne fik gratisrejser, men det er småpenge sammenlignet med de store summer, Farum Boldklub koster kommunens borgere. Venstreregeringen har givet 1,5 mia. kr. til at nedbringe ventelisterne på sygehusene og 0,5 mia. kr. til bureaukrati på ældreområdet, men regeringen er endnu mere udpekuleret end Farum Byråd, for de spektakulære gaver bruges samtidig til at gennemtvinge en privatisering af de offentlige ydelser.

Et syvende led i Farummodellen har været lysten til at føre sig frem i udlandet. Statsministeren fører sig også frem, men som USA's bugtaler, »Voice of America«. Der lød stort set ingen kritik af Israels besættelse af palæstinenserne selvstyreområde og fremfærd mod Jeninflygt-

ningelejren. Først da USA havde accepteret en undersøgelse, fulgte den danske regering trop.

I krigen mod terror vil regeringen blindt følge USA's ønsker om, hvem der skal kaldes terrorister. Danmark skal ikke have nogen selvstændig holdning til, hvem vi opfatter som befrielsesbevægelser, og regeringen vil ikke engang støtte et krav om, at et menneske, USA får sat på FN's terrorliste, skal have ret til at få det prøvet ved domstolene. Borgernes retssikkerhed har ingen betydning, når USA har talt. Selv Venstres tidligere EU-begejstring køles nu ned for at glæde USA.

Farum er brudt sammen. Det har tydeligt vist sig, at den liberalistiske model har spillet fallit, men der er en anden mulighed. Danmark er stadig et af verdens rigeste lande. Enhedslisten foreslår, at vi i stedet sætter os nogle ambitiøse mål, der peger fremad, med mere uddannelse og bedre uddannelse. For Enhedslisten er der ingen tvivl om, at uddannelse er Danmarks råstof og fremtid. Det skal vi investere i, ikke spare på.

Der skal være boliger til alle. Et af de største problemer i Danmark i dag, er bolig mangelen, men regeringen gør intet. Enhedslisten vil fortsat arbejde for at få sat gang i boligbyggeriet.

Vi skal afskaffe fattigdommen. 10 pct. af den danske befolkning lever under fattigdomsgrænsen, og deres indkomst skal hæves.

Vi skal sikre, at verdens ressourcer bliver mere ligeligt fordelt. Et første skridt er at fastholde ulandsbistanden på 1 pct., og vi kunne f.eks. benytte Statens Seruminstitut til at udvikle lægemidler og vacciner til ulandene på områder, som den private lægemiddelindustri ikke er interesseret i, fordi fattige mennesker ikke kan betale de dyre priser, aktionærerne forlanger, selv om den medicin vil kunne redde mange, mange tusinde fra at dø.

Vi skal støtte freds- og mæglingarbejdet, så vi kan få løst konflikterne i verden på fredelig vis i stedet for at se afmægtigt på voldsspiralen.

Det har vist sig, at store grupper i samfundet ikke støtter regeringens ultraliberalistiske Farummodel. Ved finanslovdebatten den 20. marts så vi for første gang, at arbejdere, uddannelsessøgende, indvandrerorganisationer, miljøorganisationer, ulandsorganisationer, kunstnere og andre gik sammen om at protestere mod en kortsynt og asocial finanslov. Et sådant samarbejde er vejen frem til at sætte en helt anden dagsorden.

Pengene er der, det er kun et spørgsmål, om man vil give til vennerne og føre kortsigtet politik, hvor man sælger ud af arvesølvet og gør